

at mangle, hvad der må anses for nødvendigt til eget eller familiens underhold. Skønnet herover kan indbringes for amtsankenævnet, men ikke for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Inddrivelsen sker efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 3. Tilbagebetalingskravet bortfalder, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der efter reglen i stk. 1 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Afsnit II.

Rådgivning og tilsyn.

Kap. 7. Almindelige regler om rådgivning m. v.

§ 28. Det sociale udvalg kan tilbyde enlige og familier vederlagsfri løbende vejledning og rådgivning og er forpligtet til at rette sådant tilbud til enhver, som må antages at trænge hertil. Målet for vejledningsarbejdet er at hjælpe de pågældende over øjeblikkelige vanskeligheder og på længere sigt sætte dem i stand til at løse opstående problemer ved egen hjælp. Vejledningen kan ydes alene eller i forbindelse med anden hjælp eller bistand.

Stk. 2. Vejledningen kan iværksættes som en fællesordning for flere kommuner. Retsningslinierne for tilrettelæggelsen fastsættes af amtsrådet.

§ 29. I vejledningsarbejdet skal anvendes personer, der i kraft af deres uddannelse eller tidligere virksomhed har særlige forudsætninger for arbejdet. Til støtte for vejlederne kan amtskommunens socialcenter stille sagkyndige til rådighed eller i specielle tilfælde selv påtage sig vejledningsarbejdet.

§ 30. Hvor det sociale udvalg eller revaliderings- og pensionsnævnet skønner, at ydelse af støtte efter afsnit III med henblik på at tilvejebringe, bevare eller forbedre en persons erhvervsmuligheder kan komme på tale, skal udvalget (nævnet) søge vejledning hos den offentlige arbejdsformidling. Nærmere regler herom fastsættes af socialministeren efter forhandling med arbejdsministeren og vedkommende kommunale organisationer.

Stk. 2. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om fortrinsadgang til visse offentligt regulerede beskæftigelser for personer, der på grund af invaliditet har vanskeligt ved at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked.

§ 31. Når en familie er husvild, er det sociale udvalg forpligtet til at anvise familien husly mod betaling, der ikke må overstige hverken lejeværdien af den beboelse, der anvises, eller den sædvanlige boligudgift på stedet for en familie af denne størrelse.

Stk. 2. Betalingen inddrives efter de regler, der er nævnt i § 7, stk. 2.

Stk. 3. Det sociale udvalgs afgørelser efter denne bestemmelse kan indbringes for amtsankenævnet, men ikke for højere administrativ myndighed.

Kap. 8. Særlige regler for børn og unge.

§ 32. Det påhviler det sociale udvalg at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn i kommunen lever, og at støtte forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje.

Stk. 2. Såfremt barnet eller den unge ikke har nogen værge, skal det sociale udvalg foranledige, at der beskikkes en værge.

Stk. 3. Må det antages, at et barn trænger til særlig støtte, skal det sociale udvalg sørge for, at barnets forhold undersøges. I påkrævet fald skal det sociale udvalg lade barnet undersøge af en læge eller en psykolog, eventuelt ved henvisning til det i kap. 17 nævnte rådgivningscenter.

Stk. 4. Det påhviler det sociale udvalg at yde forældremyndighedens indehaver eller den, der faktisk sørger for barnet, særlig vejledning og støtte, når barnet har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet, eller når barnet i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold.

Stk. 5. Amtskommunens socialcenter skal ved konsulenter yde det sociale udvalg vejledning med hensyn til udvalgets virksomhed for børn og unge.

§ 33. Når hjælpeforanstaltninger er påkrævet af hensyn til barnets tarv, jfr. § 32, stk. 4, kan det sociale udvalg, så vidt muligt i forståelse med barnet og hjemmet,

- 1) meddele henstilling eller pålæg med hensyn til barnets pleje eller behandling, opdragelse, uddannelse eller arbejde,